

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

સદ્વૃત્તં સદ્ગુણપ્રાપ્તિઃ સદ્ગુણાઃ સત્યસંયમૌ ।

પરોપકારો નમ્રત્વં શમઃ સદ્ગુણસત્ક્રિયા ॥

* સદ્વૃત્તિ એટલે સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિ, અર્થાત્ સદ્ગુણમય આચરણ, સદ્ગુણોમાં મુખ્યતથા સત્ય, સંયમ, પરોપકાર, નમ્રતા, શમ અને ગુણીના ગુણો તરફ આદરભાવ.

* Good conduct consists in the acquisition of good virtues such as truthfulness, continence, benevolence, humility, calmness and respect for the virtues of others.

પુસ્તક : ૯૫

સ્વ

અંક : ૭૮

વૈશાખ જ્યેષ્ઠ

સ્વ

મે-જુન-૯૮

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૪

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૪

અ નુ ક ં મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	એ મેરે વતન કે લોગો	અમુલભ ડી. શાહ	૪૬
(૨)	સમાજોદ્ધરકનો મૂળમંત્ર	કુમારપાળ દેસાઈ	૫૦
(૩)	જંખૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો	—	૫૨
(૪)	સાભાર સ્વીકાર		પેજ ૫૫ તથા ટાઇટલ પેજ ૩
(૫)	પ્રભુ આટલું મને આપજે, ના રહે મુજને કોઈ બંધન, માયાતણું છેલ્લી ઘડી.	મહેન્દ્ર પુનાતર	૫૬
(૬)	મોહનભાઈના મનમોહક-અનુભવો	શ્રી મોહનલાલ ધનજી કુરિયા	૫૬
(૭)	માનવતા સૌથી મોટો ધર્મ	નગીનભાઈ શાહ	૬૩
(૮)	આધર્મિક ભાઈ-બહેનોએ વાંચી- વિચારી અમલમાં મૂકવા જેવો અમૂલ્ય અનુરોધ	કનુભાઈ એચ, શાહ	૬૪

આ સભાના નવા પેટ્રનશ્રી

શ્રી જયંતકુમાર શાંતિલાલ શાહ-મુંબઈ

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રી

શ્રી ધીરજલાલ પ્રભુદાસ ખેલાણી-ભાવનગર

શ્રી બળવંતરાય નગીનદાસ પટવા-ભાવનગર

શ્રી સંજયકુમાર રમણીકલાલ શાહ-ભાવનગર

શ્રી હેમંતકુમાર જયંતિલાલ શાહ-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

તર્જ :- એ મેરે વતન કે લોગો

હે સિધ્ધારથના નંદન, છો સર્વ જગતમાં પ્યારા
તે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

ત્રિશલા માતાના બચા, છો ગુણોના બંડારા
હે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

વિરોધી સંકટ લાવે, પણ દવેષ ન કિલમાં ધરતા
શરણે આવેલા સૌનું, ભવોભવનું દુઃખ મીટવતા
સમતા ભાવે સહેતારા, અમીભરી દષ્ટિ કરનારા
હે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

ગર્વ જ્ઞાનનો ધરીને મનમાં, વાદ કરવા ગૌતમ આવે
તારી જાદુ ભરી વાણીથી, તુમ શરણે શીષ નમાવે
મૈત્રી ભાવના ધરનારા, છો પ્રેમ યકી છતનારા
હે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

અહિંસાનું જળ છાંટીને, હિંસાની આગ ખુઝાવી
તે જગમાં સ્થાપી શાન્તી, ઉંચ નીચના ભેદ મીટાવી
સત્યનું સંગીત ગાનારા, મંગલ સૌનું કરનારા
હે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

પ્રભુ આશ છે એક અમારી, ભવ સમુદયથી લ્યો ઉગારી
વૃદ્ધિચંદ્ર છ મંડળ ગાવે, તમે સદાય છો ઉપકારી
દિલ દિલાવર ધરનારા, મોક્ષ નગરે બંધ જનારા
હે કર્ણના કરનારા, મહાવીર છે વંદન અમારા...

રચયિતા : અમુદાખ ડી. શાહ

યુગદશી* આચાર્ય* વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના વિચારોએ ચીલાચાલુ સમાજને એક નવું દર્શન આપ્યું હતું. અહીં એક વિકટ સમસ્યા પર એમણે વેધક પ્રકાશ પાડ્યો છે. આ લેખ યુગદશી* આચાર્યશ્રીની વ્યાપક દૃષ્ટિ અને સમસ્યાના વાસ્તવિક ઉકેલ માટેનું દર્શન પૂરું પાડે છે. હિંદીમાં અપાયેલા એમના આ વક્તવ્યોની જાણીતા લેખક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈએ અનુવાદ કર્યો છે. આ [વિચારોનું તત્ત્વપરી* અવગાહન કરવા વાચકોને વિનંતી છે.

હપ્તો-૧

સમાજોદ્ધારકનો મૂળમંત્ર

સમાજનાં ઉદ્ધાર વિશે મારા વિચારો દર્શાવું છું.

કોઈ એમ કહી શકે કે સાધુઓએ તો આત્મોદ્ધારની જ વાતો કરવી જોઈએ, એમને સમાજોદ્ધારની સાથે શું નિસ્ખત ? સમાજ તો સંસાર છે, અને એવી સાંસારિક બાબતોમાં પડીને સાધુ પોતાના કલ્યાણનું કાર્ય ભૂલી જશે. અમુક મર્યાદા સુધી આ વાત ઉચિત છે કે સાધુએ પોતાના આત્માનું કલ્યાણ ભૂલવું જોઈએ નહીં. આત્મોદ્ધારનો સંબંધ માત્ર પોતાના જ આત્મા સાથે હોય તો ખરાબર, પરંતુ જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ સમગ્ર વિશ્વ (છ કાયાના પ્રાણીઓની) સાથે આત્મોદ્ધારનો સંબંધ દર્શાવ્યો છે. ભગવાન મહાવીરની અનુભવ વાણી કહે છે -

ધમ્મસ્સ ણં ચરમાણસ્સ પંચ નિસ્સા

ઠાણા પળત્તા,

તંજહા - છ કાયા, ગણે, રાયા,

ગહાવર્હ સરીરં ।

“જે ધર્માચરણ કરીને આત્મશ્રેય સાધવા માગે

છે, તેના માટે પાંચ સ્થાનોનો આશ્રય (સહયોગ) અનિવાર્ય છે. (૧) વટૂકાય (વિશ્વના પ્રાણીમાત્ર) (૨) ગણ (જે સંઘ કે સમાજમાં રહેતો હોય તે) (૩) રાજા (શાસનકર્તા) (૪) ગૃહસ્થ સમાજ અને (૫) શરીર .

આનો અર્થ એ કે સાધુજીવનનો નિર્વાહ ગૃહસ્થ સમાજના અસ્તિત્વ પર આધારિત છે અને સમાજમાં જેટલી વધારે તેજસ્વિતા અને ધાર્મિકતા હશે, તેટલું જ સાધુ જીવન ઉજ્જવળ હશે, કારણ કે સાધુ યનારી વ્યક્તિ સમાજમાંથી જ આવતી હોય છે. આ કારણે જ સાધુવર્ગ એકાંતમાં વ્યક્તિગત સધનાને જ પોતાની સાધનાની દતિશ્રી સમજતા નથી, ખલકે ઉપદેશ, પ્રેરણા અને માર્ગદર્શન દ્વારા સમાજશ્રેય તરફ પશ્ચ લક્ષ રાખે છે. છેક શાસક વર્ગને સન્માર્ગે વાળવા અને નીતિ-ધર્મ પર દૃઢ રાખવા માટે વખતો વખત પ્રેરણા આપે છે અને એમ કરીને સમગ્ર રાષ્ટ્ર કે સમાજનું એક અંગ રાજ્ય બગડી જાય નહીં, તેના ખ્યાલ રાખે છે. વિશ્વના પ્રાણીમાત્ર પ્રત્યે સાધુવર્ગની કરુણા અને રક્ષાનું

મે જુન-૯૮]

[૫૧

યર્થોમિટર એ છે કે તે સમસ્ત પ્રાણીઓ પ્રત્યે સ્વયં રક્ષાની - સક્રિય આચરણની ભાવના રાખીને માનવસમાજને પણ આ તરફ પ્રયત્નશીલ રાખે છે. “પ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્ર” માં કહ્યું છે-

સવ્વજાગીવરક્ષણ દયદટ્ટયાણ પાવયણં
મગવયા સુકહિયં ।

જગતના સમસ્ત જીવોની રક્ષારૂપી દયાથી પ્રેરણાને જ ભગવાને પ્રવચન કર્યાં છે.

કેવો સુંદર દષ્ટિકોણ છે સંસાર પ્રત્યે કરુણા કરવાનો ! સાધુવર્ગની આત્મસાધના સુંદર, યોગ્ય રીતે અને નિર્વિઘ્ને થાય તે માટે, પણ સંસારને સારો બનાવવો જરૂરી છે. જો સંસાર મલિન હશે અને એમાં બદમાશ, ચોર, ડાકુ, વ્યભિચારી જેવા દુષ્ટ માનવીઓ વધી જશે, તો સાધુવર્ગની સ્વસાધનામાં પણ વિક્ષેપ પડશે. ધારો કે એક સાધુ ઉપાશ્રયમાં પોતાની સાધનામાં લીન છે અને એકાએક પડોશમાં આગ લાગે કે તોફાન બગે અથવા તો કોલાહલ મચી જાય, તો શું તે સાધુ નિર્વિઘ્ને શાંતિથી પોતાની સાધના કરી શકશે ખરા ? નહીં કરી શકે. આથી જ સાધુવર્ગે પોતાની સાધના નિર્વિઘ્ને કરવા માટે, સારા સાધુઓની વૃદ્ધિ માટે, સંસારના જીવો પ્રત્યે કરુણાની ભાવના સક્રિય બનાવવા માટે અને પોતાના ઉપકારીઓ અને સહાયકોના ઉપકારનો બદલો વાળવા માટે આત્મોદ્ધારની સાથેસાથ સમાજોદ્ધાર માટે પ્રયત્ન કરવો અત્યંત જરૂરી છે.

સમાજના ઉદ્ધાર તરફ ધ્યાન આપવા જતાં તે આત્મસાધનાની વાત ભૂલી જશે એમ માનવું તે એક ભ્રમણા છે બલકે એમ કહેવું જોઈએ કે સમાજોદ્ધાર તરફ ધ્યાન આપવાથી સાધુની

આત્મિક સાધના અધિક ઉજ્જવળ બનશે. તેનામાં બગૃતિ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, સ્વાર્થ, કામ, મોહ, આદિ વિકાર કેટલાં ઓછા થયા છે અથવા તો ઓછા કરવા માટે સક્રિય છે કે નહીં તેની બગૃત્તિ આવશે. આ પ્રકારે તેની આત્મિક સાધનાની પરીક્ષા પણ થતી રહેશે.

સાધુ રૂપી રાજહંસ :

આનો અર્થ એ છે કે સામાજિક ઉદ્ધાર થવાથી તેની આત્મસાધના વધુ તેજસ્વી થશે. એમાં તુકશાન નહીં, પણ ફાયદો જ છે, કારણ કે સાધુના ઘણાં સમાજહિતનાં કાર્ય તેની આત્મસાધનાનાં અંગરૂપ હોય છે. સાધુવર્ગ પ્રવચન, ઉપદેશ કે ધર્મપ્રેરણા આપે છે તે બધું સમાજના આત્માઓને સન્માર્ગે વાળવા અને ધર્મના માર્ગે ચાલવા માટે હોય છે. સંસારનું કલ્યાણ કરનારી કે સંસારના જીવોને શાંતિ આપનારી બાબતોનું આચરણ કરવા - કરાવવાનો અને તેનો ઉપદેશ કે પ્રચાર કરવાનો પુરુષાર્થ સાધુવર્ગ કરવો જોઈએ.

ખીજી વાત એ છે કે સાધુવર્ગ ગૃહસ્થ સમાજ પાસેથી જીવનનિર્વાહ માટે આહાર, પાણી, મકાન અન્ય આવશ્યક સાધનો, પ્રતિષ્ઠા વગેરે પ્રાપ્ત કરે છે, તેને બદલામાં કશું થ ન આપીને માત્ર પોતાની જ સાધનામાં રત રહે, તો તે સ્વાર્થી અને કૃતદની કહેવાશે. હા, આ બધું પોતાની સાધુતાની મર્યાદામાં રહીને જ આપી શકશે. આમ કરવાથી સાધુનો સંયમ પણ જળવાશે અને ધર્મસાધનામાં સહાયકોના પ્રતિ કૃતજ્ઞતા પણ પ્રગટ થઈ જશે.

(ક્રમશઃ)

૫૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજ્યાન્તેવાસી

પ. પૂ. આગમપ્રજ્ઞ-તારક ગુરુદેવશ્રી

જંબૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો ૭ મો]

[ગુરુવાણી ભાગ-૧ માંથી સાક્ષાર]

અપાડ વદ ૧૪

મનુષ્યજન્મ દ્વારા દુનિયાની કિંમતીમાં કિંમતી ચીજો મળી રહે છે માટે જ મહાયુરૂષોએ તેની દુર્લભતા કહેલી છે. માનવજન્મનું મહત્ત્વ એ નથી કે સાઈ ખાવાનું મળ્યું, સાઈ પહેરવાનું મળ્યું. ધર્મરૂપી રત્ન મેળવવું અતિ દુર્લભ છે.

અષ્ટાપદ પર્વત પરથી જ્યારે ગૌતમસ્વામી પધાર્યા ત્યારે ભગવાને ગૌતમસ્વામીને કહ્યું કે હે ગૌતમ ! આ મનુષ્યભવ માનવને મળવો અતિમાં અતિ દુર્લભ છે. આ સંસાર એકલા એકૂસી-ડન્ટોનો ભરેલો છે. ક્યારે કોનો એકૂસીડન્ટ યશો તે કહેવાતું નથી ! માટે હે ગૌતમ ! સમયને પ્રમાદ ન કરીશ ! આ દોડધામોને અંતે છેવટે હાથમાં જે આવે છે તે અનંતુ દુઃખ આપનારું બને છે.

અકબર ખાદશાહ અને બિરબલ બંને બેઠા છે... ત્યાં એક ભોટું ટોળું નીકળે છે. અને ધૂમો મારે છે કે અન્નદાતા ! ભૂખે મરી રહ્યા છીએ. કંઈક આપો. કંઈક આપો. આ ધૂમો સાંભળીને અકબર બિરબલને કહે છે કે આ કોણુ ધૂમો પાડી રહ્યા છે ? મને કંટાળો આવે છે. શું કામ ભૂખે મરે છે ? આખા ખાનન મળે તો ખાનનો ભૂકો ખાઈ લે ? આવી ધૂમો શા માટે

મારે છે ? ત્યારે બિરબલ કહે છે કે નામદાર ! એમણે દુનિયામાં ખાનનું નામે ય સાંભળ્યું નથી. જ્યાં સૂકા રોટલાનો ટૂકડો મળવો મુશ્કેલ છે. ત્યાં ખાનની ક્યાં વાત... ? માણસ પોતે સુખી હોય છે. એ સુખની કલ્પનામાં એને કોઈ દિવસ કોઈ ગરીબનો વિચાર પણ આવતો નથી. આપણને આ મનુષ્યભવ મળ્યો છે. તેથી આપણને કોઈ જીવની વાતનાનો ખ્યાલ જ આવતો નથી. જેમ અકબરને ખાનનું સામાન્ય લાગે છે તેમ આપણને આ ઉત્તમકુળ, આયદેશ, જૈનધર્મ બધું સામાન્ય લાગે છે. પેલા ગરીબોનાં ટોળાને એ ખાન મળવા કેટલાં દુર્લભ છે ? તેમ આપણને અહીંથી આંખ મીચાયા પછી લાખ પ્રયત્નો કરવા છતાં પણ આ ભવ ફરીથી મળવાનો નથી.

એક જણાએ કહેલું કે જગતમાં બે જાતના માણસો છે. કેટલાક માણસો એવા છે કે ચોરી કરે છે અને જેલમાં જાય છે. અને બીજા કેટલાક માણસો એવા છે કે જેલમાં જાય છે અને ચોરી કરે છે. આવું આ રાજકીય સંસ્થામાં ચાલે છે. જેલમાં ગયેલા નેતાઓ કહે છે કે અમે પહેલાં જેલમાં ગયા હતા. રાજ કરવાનો હક અમારો છે. રાજ્ય પર આવે એટલે કે કરો ચોરી. આવા બધાનું ભાષણ સાંભળવાનું લોકોને મન થાય છે. જે વિનાશના પંથે લઈ જવાનું છે. જ્યારે

મે-જુન ૬૮]

[૫૩

માણસને આજે ધર્મની કલ્યાણકારી દેશના સાંભળવાનું મન થતું નથી. સાંભળાવનાર તમારી સામે આવે છે. તમે અમલમાં મૂકો કે નહીં તો પણ સાંભળાવે છે. ભગવાનની કેટલી અપાર કૃપા છે. જેણે અતુર્વિધ સંઘ સ્થાપ્યો. આ સંઘમાં દાખલ થવા માટે કોઈ ફી નથી કોઈ ચાર્જ નથી. ભૂખ વેડીને, તરસ વેડીને પગે ચાલીને આ સાધુ-સાધ્વીનો સંઘ ગમેગમે ધૂમે છે. અને પરમાત્માનો સંદેશો પહોંચાડે છે. પરંતુ સંદેશો ઝીલનાર અત્યારે બહુ ઓછા છે. દેવોને અથવા તો ઇન્દ્રોને આવી વીરવાણી સાંભળવી હોય તો તેમણે લાખો યોજનનું અંતર કાપવું પડે ત્યારે સાંભળવા મળે. જ્યારે આપણને સામે ચાલીને મળ્યું છે. સાંભળવાની રૂચિ ઉત્પન્ન થવી એ પણ અતિ દુર્લભ છે. આજે આ ભારતમાંથી જૈનધર્મના લોકોને અમેરિકા બોલાવે છે. એમને નથી મળ્યું એટલે બાણવાની તાલાવેલી છે. અમેરિકામાં એક હજાર ડોલર આપો ત્યારે સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ થાય. અમેરિકાથી લોકો પ્રતિક્રમણવાંધ સમજવા માટે છેક અહીં આવે. વિચાર કરો - જેને નથી મળ્યું તેને કેટલું મહત્ત્વ છે ?

અઢી હજાર વર્ષની વાત છે. એક જણને સ્વપ્ન આવ્યું. સ્વપ્નમાં જુએ છે કે લોકો પાણી માટે તરસથી તરફડે છે. પાછળ કૂવો દોડે છે. કૂવો ખૂમે પાડે છે. પાણી પીએ, પાણી પીએ, પણ લોકો પાછળ જોવાને બદલે આગળ જ ખૂમે પાડતા દોડતા જાય છે. સ્વપ્ન પૂરું થયું. તે કોઈ મહાત્મા પાસે જઈને સ્વપ્નનું રહસ્ય પૂછે છે. મહાત્મા કહે છે કે ભાઈ ભવિષ્યનો આવે પડે તો કાળ આવવાનો છે. સાધુ-સાધ્વી-સંત-ગાહત્તમાઓ ખૂમે પાડતા પાછળ-પાછળ ધૂમશે પરંતુ લોકો આગળ જ દોડશે. ગુરૂ ભગવંતો પોતાની વાણી-રૂપી પાણી પાવા માટે પાછળ દોડશે. પરંતુ લોકો તે પાણીને પીએ નહીં શકે. ઘરેણું જેવા મોટા આભૂષણો કોણ પહેરી શકે ? જે શેઠીયા હોય

એજ ને ? ગરીબ માણસ કાંઈ પહેરી શકે ? તેમ જેની પાસે સદ્ગુણોરૂપી ઘરેણું હશે ત્યાં જ ધર્મ આવશે, સદ્ગુણોની સાથેનો ધર્મ દીપી ઉઠશે.

આપણું આ જીવન પરમાત્માના દર્શનને માટે છે. જ્યારે આજે બધે પ્રદર્શન થઈ રહ્યું છે. વૈભવનું હો કે કપડાનું, ઘરેણાનું હો કે રૂપનું. બસ જ્યાં બોધએ ત્યાં પ્રદર્શન, પ્રશંસન. જગતના દરેક જીવો સ્વાર્થથી જ ભરેલા છે. જ્યારે પરમાત્મા એક જ એવા છે કે જે પરમાર્થથી ભરેલા છે.

સૂરદાસ અંધ હતા. કોઈ એમ કહે છે કે એ અંધ જ હતા. જ્યારે કેટલાક કહે છે કે એમણે કહેલું કે આ જગતના ચહેરા બોધને શું કરવાનું ? બસ જગતના ચહેરા જોવા ન પડે માટે તેઓ આંખો પાટા રાખતા. કેવળ પરમાત્માનું જ મુખ જોવા લાયક છે. દેવલોકમાં અસંખ્યાતા દેવો ઉત્પન્ન થાય છે. જ્યારે મનુષ્યલોકમાં સંખ્યાતા જ મનુષ્યો છે. તો દેવલોકમાં આટલા બધા દેવો ક્યાંથી ઉત્પન્ન થાય ?

સમુદ્રમાં પ્રતિમાના આકારના વેલાઓ હોય છે. માછલા આ વેલાને જૂએ છે. અને એમને એમ થાય છે કે આવી આકૃતિ ક્યાંક બોધ છે. છેવટે એમને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થાય છે. અને પોતે વિચારે છે કે અમે કુકર્મ કરીને આ યોનિમાં ભટકાઈ પડ્યા છીએ. પછી તેના આઘાતથી અશુભ કરે છે. અને કાળ કરીને તેઓ દેવલોકમાં દેવો તરીકે ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે મનુષ્યો સંખ્યાતા જ હોવા છતાં દેવો અસંખ્યાતા ઉત્પન્ન થાય છે

બ્રહ્માની ઉત્તરમાં બેંગકોંગ નામનું શહેર આવેલું છે ત્યાં બુદ્ધની પ્રતિમા છે. તે મૂર્તિ પંદર સોનાની બનાવેલી છે. પદ મણિનો એક ટન. માચી ઉપાસનાથી મૂર્તિદ્રારા પણ ઘણા લોકો તરી જાય. મૂર્તિમાં સાક્ષાત પરમાત્માનાં માણસ દર્શન કરી શકે છે. જ્યારે તેને આત્મેદ્વાસ

૫૪]

[આત્માનંદ પ્રકાશ]

ઉચ્ચ કોટીનો બને ત્યારે.

અપાડ વદ ૧૫ (અમાવસ્યા)

બધા માણસો સુખમાં ભાગીદાર થવા આવશે. જ્યારે એ જ માણસો દુઃખમાં આવે ત્યારે ? અરે ! સગો ભાઈ પણ દુઃખ આવતાં દૂર થઈ જાય છે. આવું 'સંસારનું' સ્વરૂપ નજરે નેવા છતાં પણ મનુષ્ય એમાં જ રચ્યો-પર્યો રહે છે. કારણ સાંભળ્યા પછી ચિંતન નથી કરતો. જ્યારે માણસને આ સંસાર પર અજાણો પેદા થશે ત્યારે જ આ સંસારની ઘટમાળ પૂરી થશે.

હેમચંદ્રાચાર્ય કહે છે.... તું બીજાની હાલત નેહને દુઃખી થાય છે અહા ! (બચારા કેવા પીડાય છે ? એ પ્રમાણે બોલે છે પરંતુ તેને એમ કેમ ખ્યાલ નથી આવતો કે એવી બિચારા જેવી દશા તારી પણ થવાની છે. જે માણસ ગુણમાં દરિદ્ર હોય છે. અર્થાત્ ગુણી હોતો નથી, તે ધર્મ કરવાને લાયક નથી. તે ધર્મ કરે તો પણ વિશિષ્ટ કોટીનો ધર્મ તેના હાથમાં ન આવે. ગુણો સાથે જ ધર્મ વણાયેલો છે. આજે પૈસાદાર માણસો એમ માને છે કે આપણે ધર્મ કરવાની શી જરૂર છે ? જે ગરીબ-બિચારા-બેકાર હોય તેમના માટે ધર્મ છે. બરાબરને ? હવે સામાન્ય ધનવાન માણસને જ્યારે ધર્મ સાંભળવાની ઇચ્છા થતી નથી તો દેવલોકમાં દેવસુખ લોગવતા દેવોને ક્યાંથી થાય ? અને કહાય કેઈ પૂર્વનો આરાધક દેવ હોય અને સાંભળવાની ઇચ્છા થાય તો પણ તેમને કેટલું અંતર કાપીને અહીં આવવું પડે. માટે જ મહાપુરૂષો કહે છે જે ધર્મની સામગ્રી મનુષ્ય ભવમાં મળી છે. તે સામગ્રી કેઈ ભવમાં કે કેઈ લોકમાં નહીં મળે.

પશુ જીવનમાં તો ધર્મની કેઈ શક્યતા જ નથી. માનવજીવનમાં પણ બે-ચાર ટકા માણસોને ધર્મ સાંભળવાની રૂચિ હોય છે. ૨૧ ગુણોથી સુક્ત હોય તે માણસ ધર્મ કરવાને લાયક છે.

૧. અશુદ્ધ-શુદ્ધ ન હોય અર્થાત્ છીછરો ન હોય.
૨. રૂપવાન-પાંચ ઇન્દ્રિયોથી પરિપૂર્ણ હોય.
૩. પ્રકૃતિ સૌમ્ય-સ્વભાવે શાંત, નમ્ર હોય.
૪. લોકપ્રિય-લોકોમાં પ્રિય હોય, ધર્મી માણસ મોટા ભાગે લોકોમાં પ્રિય જ હોય છે.
૫. અકુર-નિષ્કુર ન હોય, દયાળુ હોય.
૬. પાપભીરૂ-પાપથી ડરનારો હોય.
૭. કૃતદન-લુચ્ચો ન હોય, ઉપકાર પર અપકાર કરનાર ન હોય
૮. દક્ષિણ-શરમાળ હોય. બે આંગળી શરમથી પણ માણસ સુધરી શકે.
૯. લજ્જાળુ-હું આમ કરીશ તો માફ બરાબર દેખાશે. શાસ્ત્રકારો લજ્જાને તો ગુણોની માતા કહે છે, લજ્જાવળો હોય.
૧૦. દયાળુ-દયા એ ધર્મની માતા છે. દયાળુ હોય.
૧૧. મધ્યસ્થ-પક્ષપાતી ન હોય. દષ્ટિમાં સૌમ્યતા હોય.
૧૨. ગુણાનુરાગી-સૌ કોઈ બીજામાં દોષને જ નોંતા હોય છે. ગુણને અહણ કરનારા વિરલા જ હોય છે. ગુણોનો અનુરાગી હોય.
૧૩. સત્કથા-સારી બેઠકવાળો, સત્સંગવાળો, તેની પાસે જ્યારે નેહ એ ત્યારે સારી વાતો ચાલતી હોય.
૧૪. સુપક્ષથી યુક્ત હોય-અર્થાત્ એની આબુ બાબુ રહેનારા એટલે કે મિત્રો વગેરે સુસંસ્કારી હોય. "સોબત તેવી અસર."
૧૫. વિશેષજ્ઞ-વિશેષ રીતે ધર્મને જાણનારો હોય.
૧૬. સુદીર્ઘદર્શી-હંમેશા વિચારીને પગલું ભરનારો હોય.
૧૭. વૃદ્ધાનુગ-વૃદ્ધોને અનુસરનારો, વડીલોની આજ્ઞાને માથે ચડાવનાર હોય.

મે--જુન-૯૮]

[૫૫

એક જણે સરખામણી કરેલી બન અને યૌવનની. વન કેવું ભયંકર લાગે છે. આ વન કરતાં પણ યૌવન વધારે ભયંકર છે. કારણ વનમાં રખડતાં રખડતાં ક્યાંક કેડી હાથમાં લાગશે. જ્યારે યૌવનમાં ભૂલો પડેલો માણસ આ જન્મ અને જન્મોજન્મ બગાડશે.

૧૮. વિનીત-વિનયી હોવો ભેદીએ તસ્માત્ સર્વેષાં ગુણેનાં ભાજનં વિનયઃ ગુણેષુપી જે રત્નો છે, તે રત્નોને રાખવા માટેનું પાત્ર કયું ?

વિનય એ રત્નોને રાખવાનું પાત્ર છે. વિનયવાળો હોય.

૧૯. કૃતરા-ળીઝાએ કરેલા ઉપકારને સમજનારો હોય.

૨૦. પરહિતચિતક-ળીઝાનું હિત કરવાના સ્વભાવવાળો હોય.

૨૧. લખ્ધલક્ષ-લક્ષ બાંધીને ચાલનારો હોય. જે માણસ કોઈપણ વાતનું લક્ષ બાંધે તે તે મજિલે પહોંચી શકે. (કંમશઃ)

સામાર સ્વીકાર :

- * જ્ઞાનચંદ્ર જૈન-સોતગઢ તરફથી “સ્વાતુભૂતિ દર્શન (બહેનશ્રીની તત્વચર્ચા)
- * રત્નત્રયી ટ્રસ્ટ (નરસીદાસ બ્રધર્સ-ભાવનગર) તરફથી પૂ. આ.શ્રી રત્નસુંદરસૂરિજી મ. સા. સિખીત નીચે મુજબના ૩૫ પુસ્તક સભાને ભેટ મળેલ છે.
 - (૧) સંસ્વાળો નહિ પણ ગુણાકાર, બાદબાકી નહિ પણ ભાગાકાર નક્ષ-૩ (૨) પરીક્ષાની જિંદગી, જિંદગીની પરીક્ષા નક્ષ-૧, (૩) મુનિ તારી વૃત્તિ ન્યારી નક્ષ-૧, (૪) તર્કથી શ્રદ્ધા તરફ-૨, (૫) મુનિ તારી રચિ ન્યારી નક્ષ-૩, (૬) આજે બપોર પડી કે નક્ષ-૨, (૭) પગલે પગલે પ્રકાશ નક્ષ-૪, (૮) પ્રવચન ગંગા નક્ષ ૪, (૯) મોતનો પડકાર મોતને પડકાર નક્ષ-૪, (૧૦) મુનિ! તારી શક્તિ ન્યારી નક્ષ-૪, (૧૧) ઓપરેશન નક્ષ ૪, (૧૨) યાત્રા, બિંદુથી સિંધુ તરફ.
- * પૂ. આ.શ્રી વિનયદેવસૂરીશ્વરજી મ. સા. (હિંમતભાઈ મોતીવાળા) તરફથી “શાસન રત્ન સૂરીશ્વરજી”
- * ગણિવર્ધશ્રી મહોદયસાગરજી સંપાદિત “બહુરત્ના વસુધરા” હ. પૂ. આ. શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ. સા.
- * પૂ. મુનિશ્રી ધર્મતિલકવિનયજી-ભનનગર તરફથી “શ્રી ભક્તાગર સ્તોત્ર તથા કલ્યાણ મંદિર સ્તોત્ર સદીક”
- * ભદ્રંકર પ્રકાશન-અમદાવાદ તરફથી નીચે મુજબના પાંચ પુસ્તક ૧. પ્રેરક પત્ર પરિમલ ૨. કલ્યાણકારી પત્રમાલા ૩. પ્રેરણા પત્રોતો સોનેરી પ્રકાશ ૪. શાંતિદાયક પત્રવેલી ૫. તાર્ત્વિક પત્રવેલી.
- * શ્રી આત્માનંદ જૈન પંળખી યાત્રીક ભવન-પાલીતાણા તરફથી “યશસ્વી પ્રિયદર્શી સિતારે” નક્ષ-૨ લેખિકા : સ.ધ્વીશ્રી હર્ષપ્રીયાશ્રીજી મ. સા.
- * આ.શ્રી યશોવિજયસૂરિજી મ. સા. સુરત તરફથી “તૃતીય કર્મચંદ્ર બંધ સ્વામિત્વ” લેખક : આ.ધ્વીશ્રી હર્ષગુણશ્રીજી મ. સા.
- * રત્નત્રયી ટ્રસ્ટ-મુંબઈ તરફથી “યાત્રા, બિંદુમાંથી સિંધુ તરફ” લેખક : આ.શ્રી રત્નસુંદરસૂરિજી મ.સા.

“પ્રભુ આટલું મને આપજે, ના રહે મુજને કોઈ બંધન માયાતાણું છેલ્લી ઘડી”

મહેન્દ્ર પુનાતર

આ જગતમાં કોઈ પણ વ્યક્તિ પોતાને જોઈએ તે બધું જ પ્રાપ્ત કરી શકતી નથી. દરેક માણસને પોતાને જે નથી મળ્યું તેનો અકસોસ હોય છે. જીવનમાં જે મળ્યું છે તેની કિંમત રહેતી નથી. માણસની પાસે જે કંઈ છે તેનો સંતોષથી વિવેકપૂર્વક ઉપયોગ કરે અને જરૂરિયાતો ઓછી રાખે તો જિંદગી સામે ઝાઝી ફરિયાદ ન રહે. જીવનમાં પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા. શરીર તંદુરસ્ત હોય, ઘરકુટુંબ અને જરૂર પૂરતું ધન હોય આ પાંચી કોઈને દુઃખી થવાનું કોઈ કારણ નથી. ખીજની સાથે સરખામણી કરતા રહીએ તો દુઃખી થવાનો જ વારો આવે. જે મળ્યું છે તેમાં સંતોષ અનુભવીએ તો જીવન સુખમય લાગે.

જીવન એ પ્રભુની સૌથી મોટી કૃપા છે. તેનો સદ્-ઉપયોગ થવો જોઈએ. સારું ભલાઈનું પરોપકારનું કામ કરીએ, પોતાના થકી કોઈને દુઃખ ન આપીએ, પ્રેમપૂર્ણ વહેવાર રાખીએ અને પ્રભુભક્તિમાં લીન રહીએ તો જીવન અર્થપૂર્ણ બને અને સુકિતનો માગ સરળ બને. સંત સૂરદાસજીએ ગાયું છે ‘અવસર બાર બાર નહીં આવે, જતા તો કછુ કરના ભલાઈ જનમ મરણ છૂટ જાવે!’ મનુષ્ય દેહ મળ્યો છે. પ્રભુભક્તિ કરવા માટેનો પ્રકો મળ્યો છે તો આ ભવ એળે ન જાય એ માટેનું સાધું બાંધી લેવાનો આ સુંદર અવસર

છે. સુકિત એટલે સુખ અને દુઃખમાંથી પર થવું. સુખ અને દુઃખ ભેદ છે. સુખ પછી દુઃખ અને દુઃખ પછી સુખ એ ઘટમાળ છે. મનુષ્યે એ બંનેથી પર થઈને આનંદના સાગરમાં ડૂબકી મારવાની છે. ‘સંસાર ઓસઠા પાની, પલકનમેં ઉડ જાવે.’ સંસાર ઝાકળના પાણી જેવો છે. ઝાકળનું પાણી દેખાય પરંતુ ઊડી જતાં વાર લાગતી નથી. સમયનો સદ્-ઉપયોગ થવો જોઈએ. સમય કોઈના માટે અટકતો નથી. ભગવાન મહાશ્વેર અતિમ ધર્મોપદેશમાં ગૌતમને સંજોગીને કહ્યું હતું કે ‘હે ગૌતમ, તું સમય

જ્ઞાનની પ્રથમ જ્યોત અંતરમાં જાગવી જોઈએ, ત્યાં અંધારું હશે તો બહાર પ્રકાશ નહીં મળે.

માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કરીશ. જેવી રીતે કમલ શરદ્ઋતુના નિર્મલ જલથી પણ અલિપ્ત રહે છે. તેમ તું પણ તારી મમતા-આસક્તિનો ત્યાગ કર અને સંપૂર્ણ સ્નેહબંધનેથી મુક્ત બન’. કમલ કાદવમાં ઊગે છે છતાં કાદવથી અલિપ્ત રહે છે તેમ મનુષ્યે સંસારમાં રહેવા છતાં સંસારથી અલિપ્ત બનવાનું છે. હું કેવળ શરીર નહીં પરંતુ આત્મા છું એવું જ્ઞાન ધાય ત્યારે મોહ અને આસક્તિ અંદર પ્રવેશ કરી શકતા નથી સંસાર ભલે બહાર રહે પરંતુ અંતરમાં અના-

મે-જુન-૯૮]

[૫૭

સકિત પ્રગટવી જોઈએ. આત્માનો આનંદ તો પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિર થવામાં છે. અંદરથી દરિદ્ર માણસ બહારથી વસ્તુઓ વડે સમૃદ્ધ થવાનો પ્રયાસ કરતો હોય છે. પરંતુ જે માણસ અંદરથી સમૃદ્ધ હોય તેને બહારના કશા આવરણની જરૂર પડતી નથી. જ્ઞાનની પ્રથમ જ્યોત અંતરમાં જાગવી જોઈએ, ત્યાં અંધારું હશે તો બહારથી કયાંયથી રોશની મળશે નહીં. માત્ર આચરણ સારું હોય તેથી કોઈ નૈતિક બની શકે નહીં. આ માટે આંતરશુદ્ધિની આવશ્યકતા છે. અંતરને બદલ્યા બગર આચરણ બદલી શકાય નહીં. આપણે બીજા માટે સારા હોઈએ, શુભ હોઈએ એ પૂરતું નથી. આપણે આપણામાં શુભ છીએ કે કેમ તે વધારે મહત્વનું છે. બહાર આપણો દેખાવ છે. અંદર વાસ્તવિકતા છે.

માણસ આંતરિક રીતે સમૃદ્ધ અને આનંદ-સભર બને નો સાચું સુખ અનુભવી શકે બહાર ગમે તેટલું સુખ હોય પરંતુ અંદર વલોપાત હોય, અશાંતિ હોય તો એ સુખ શા કામનું? ઉત્તરાધ્ય-યનમાં જેમ કહ્યું છે તેમ હુઃખનું મૂળ - ઉત્પત્તિ-સ્થાન મોહ છે, આસક્તિ છે. આસક્તિનું મૂળ તૃષ્ણા છે, તૃષ્ણાનું મૂળ લોભ છે. લોભનું મુળ પરિ-ગ્રહ છે. જે અકિંચન, ત્યાગી છે તે જ સાચો સુખી છે.

મોટાભાગના માણસો પ્રભુલકિત મુક્તિ માટે નહીં પરંતુ કશુંક મેળવવાની અપેક્ષાથી કરતાં હોય છે. લકિતમાં પણ પ્રભુ સાથે સોદો થતો હોય છે. 'હું અમુક કાર્ય કરવા જઈ છું' તે સફળ થશે તો પ્રભુ હું તને શ્રીફળ વધેરીશ, માનતા માનીશ. ધર્માદો કરીશ.' અને ધારો કે પ્રભુકૃપાથી બધું સફળ થઈ ગયું તો તેમાંથી છટકબારી શોધી કાઢવાનો પ્રયાસ થતો હોય છે. પ્રભુ ગમે તેટલું આપે તો પણ દોડવાનું મુશ્કેલ બને છે. નસરુદ્દીનની એક જાણીતી વ્યંગ કથા છે. 'નસરુ-દ્દીને ભગવાનને પ્રાર્થના કરી. હે ભગવાન મને સોનાની ગીની મળશે તો હું તેમાંથી તને ૨૫

ટકા આપીશ. ભગવાને પ્રાર્થના સાંભળી અને તેને એક સોનાની ગીની મળી. પરંતુ ગીની ઘસાઈ ગયેલી હતી તેથી ઝવેરીએ તેને ૭૫ ટકા પૈસા આપ્યા. નસરુદ્દીને પૈસા હાથમાં લીધા અને આઠાશ તરફ જોઈને કહ્યું 'હે ભગવાન તું પાકો નીકળ્યો. તે તારો ભાગ પહેલેથી જ લઈ લીધો.' તૃષ્ણાને કારણે કશું છૂટતું નથી. ૧૦ રૂપિયા મળે તો ૧૦૦ની આશા કરીએ છીએ અને ૧૦૦ મળે તો હજારની અપેક્ષા થાય છે. લાખો અને કરોડો મળે તો પણ તૃષ્ણાનો અંત આવવાનો નથી.

ગમે તેટલું મેળવશું તો પણ તેનો અંત છે. જીવન પૂરું થયું એટલે બધું પૂરું થઈ ગયું. કશું સાથે આવવાનું નથી. સિકન્દરે આખી દુનિયા જીતી. ખૂબ લૂંટણું પરંતુ આ લૂંટમાંથી કશું તે સાથે લઈ જઈ શક્યો નહીં. તેણે કહ્યું કે મને જ્યારે કબરમાં મૂકો ત્યારે મારા બે હાથ બહાર રાખશે જેથી દુનિયાને સમજાય કે દુનિયા છોડતી વખતે સિકન્દર આમાંનું કશું લઈ જઈ શક્યો નથી. માણસ આ દુનિયામાં આવે છે ત્યારે મૂઠી વાળીને આવે છે અને જાય છે ત્યારે ખુલ્લા હાથે જાય છે. માણસ સમયનો સદ્ઉપયોગ કરતો નથી. તન, મન અને ધનથી જ્યારે સારો સમય હોય છે ત્યારે ધર્મનું, સત્કર્મનું ભાથું ખાંધતો નથી. ત્યારે જિંદગી વીતી જાય છે અને પસ્તાવાનો વારો આવે છે. આ અંગે એક બોધકથા સમજવા જેવી છે.

એક નટ અને નટી હતા. તેઓ નૃત્ય કરતા હતા અને લોકોનું મનોરંજન કરતા હતા. એક દિવસ તેઓ એક રાજાના દરબારમાં જઈ અડયા. તેઓએ ત્યાં એક મહિના સુધી કાર્યક્રમ કર્યો. તેના કાર્યક્રમનો છેલ્લો દિવસ હતો. રાજા કાંઈક આપશે એવી આશા હતી પરંતુ રાજા મહાકંજૂસ નીકળ્યો. તેણે કશું આપ્યું નહીં. ઊલટાના

૫૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

તેઓના પૈસા ખર્ચાઈ ગયા. તેથી નટી નિરાશ થઈ ગઈ અને તેના પગ ડગમગવા લાગ્યા, એટલામાં નટે કહ્યું, ‘બહુત સમય બીત ગયો, થોડો રહ્યો નટની તાલ ભંગ ન કર.’

‘હે નટની આપણે જેટલો સમય રહેવાના હતા તેમાંનો મોટાભાગનો સમય વીતી ગયો છે. હવે માત્ર થોડા સમય માટે સમતુલન શા માટે શુભાવે છે. હવે કાર્યને બગાડવાનો અર્થ શો ?’

આ શબ્દો સાંભળતાં ત્યાં હાજર રહેલા એક સાધુએ પોતાને મળેલી કીંમતી કામળી તેમના તરફ ફેંકી. રાજકુમાર અને રાજકુમારી પણ આ નૃત્ય ભેટાં બેઠાં હતાં. નટના આ શબ્દોએ તેમના હૃદયને પણ વીધી નાખ્યું. રાજકુમારે પોતાની આંખોમાંથી સોનાની વીંટી અને રાજકુમારીએ પોતાના ગળાનો હાર આપી દીધો.

અમડી છૂટે પણ હમડી ન છૂટે એવો કંજૂસ રાજા આ બેંધને આલો બની ગયો. તેમણે કહ્યું ‘તમે બધાં શું ગાંડા બની ગયા છો. લૂંટાવા બેઠા છો.’ રાજાએ સાધુને કહ્યું ‘મેં તને ખૂશ થઈને કીંમતી કામળી આપી તે આ નાચવાવાળીને આપી દીધી.’

સાધુબાબાએ કહ્યું ‘મેં આખી જિંદગી તપશ્ચર્યા કરી. ભગવાનનું નામ લીધું. ૬૦ વર્ષની ઉંમર થઈ. જરૂરત ઓછી કરી નાખી હતી. હું આ રાજહરખારમાં મહિનાથી છું. પરંતુ તમારો આ વૈભવ અને વિલાસ બેંધને મને થયું કે રાજા ભગવાનનું નામ લેતો નથી અને કેટલું સુખ લોગવે છે, કેટલું લેશું કરી રહ્યો છે. તેથી હું વિચારતો હતો કે આ સાધુજીવન છોડીને હું પણ લોગ લોગવી લઉં ત્યાં નટના શબ્દો મારા કાનમાં પડ્યા ‘બહુત સમય બીત ગયો, થોડો રહ્યો’ અને મારા મનમાં પ્રકાશ પડ્યો. આટલાં વર્ષો મેં તપશ્ચર્યા કરી છે અને હવે થોડા માટે મારો અવતાર બગાડું અને મારી પાસે રહું સહું

કીંમતી વસ્ત્ર પણ મેં આ લોકોને આપી દીધું. નટના શબ્દોએ મને ઉગારી દીધો.

રાજાએ કુંવરીને પૂછ્યું ‘તે ગળાનો હાર કેમ આપી દીધો? તેણીએ કહ્યું ‘પિતાજી મારી ઉંમર થઈ ગઈ છે છતાં પણ પૈસાના લોભમાં દહેજની લાલચમાં તમે મારા લગ્ન ઠેલે બંધ છે. મને વિચાર આવ્યો કે કેઈ જીવનસાથીને શોધીને હું નાગી બઉં. ત્યાં નટના શબ્દો મેં સાંભળ્યા અને મારી શુદ્ધબુદ્ધ ઠેકાણે આવી. ‘મેં વિચાર કર્યો તમે વૃદ્ધ થઈ ગયા છો. હવે કેટલા વર્ષ જીવવાના. થોડા સમય માટે મારે શા માટે કુટુંબની આખરૂં બદનામ કરવી. આમ નટે મને પતનમાંથી બચાવી લીધી અને મેં તેને હાર આપી દીધો.

અંદર વલોપાત હોય, અંશાંત હોય તો બહારનું સુખ ગમે તેટલું હોય તો પણ શા કામનું?

રાજકુમારને પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું પિતાજી હું વિચારતો હતો તમે વૃદ્ધ થયા છો છતાં હજી રાજ્યની લગામ છોડતા નથી. રાજગાદી મને સોંપતા નથી. તમારો મોહ બેંધને મને થયું કે મારી યુવાની વીતી જશે છતાં મને કશું મળશે નહીં. તેથી મેં તમારું ગળું દાખી દઈને મારી નાખવાનો વિચાર કર્યો હતો. ત્યાં નટના શબ્દોએ મને હલબલાવી નાખ્યા. મને ભાન થયું કે તમે તો વૃદ્ધ થયા છો. જીવી જીવીને કેટલા વર્ષ જીવશો. એ પછી તો બધું મારું જ છે ને? આટલા વર્ષો ધીરજ રાખી હવે થોડા સમય માટે આ કંલક મારા માથા પર શા માટે લગાડવું? નટે મને પાપમાંથી ઉગારી લીધો એટલે મેં તેને મારી સોનાની વીંટી આપી દીધી.

(અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ ૩ ઉપર)

મોહનભાઈના મનમોહક અનુભવો

[“જેના હેથે નવકાર તેને કરશે શું સંસાર?” પુસ્તકમાંથી-સાક્ષાર]

શ્રી મોહનલાલ ધનજી કુરિયા

મુ. પો. લાયજા મોટા, તા. માંડવી-૪૨૭

અનહદ પુણ્યોદયના લીધે જૈન કુટુંબમાં જન્મ થયો. સાથે સૌ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓનાં સંસ્કાર મળ્યા નવકારથી બધું જ મળે અને રોગ-શોક બધ વગેરે અનિષ્ટ તરવો દૂર થાય એમ જાણવા મળ્યું. હવે તેથી બાળપણમાં સંકટના સમયે નવકાર ગણતો ને સંકટ દૂર થતું.

બારેક વર્ષની વયે લાલબાગમાં એક મવાલી છોકરો દમડાવવામાં ન ફાળ્યો તેથી હંટર કાઢી મારવા આવ્યો. ત્યારે હંટર ઝૂટવીને મેં તેને સામે ફટકાર્યો. તે રડતો જઈને પોતાના સરદારને તેડી આવ્યો. હું તો ધરે જઈને પલંગ નીચે સંતાઈ ગયો ને નવકાર ગણવા લાગ્યો. દાદીમાએ તેમને મનાવી લીધા. આમ મહા-સંકટમાંથી બચી જવાથી નવકાર ઉપરની મારી શ્રદ્ધા મજબૂત થઈ.

મને ગુસ્સો બહુ જ આવતો, જે મને પસંદ નહોતું. સુધરવા માટે હું દરરોજ પ્રતિક્રમણ, ચૈત્યવંદન, સામાયિક, તપશ્ચર્યા, વ્યાખ્યાનશ્રવણ, ધાર્મિક વાચન કરતો છતાં ગુસ્સો ધટ્યો નહિ. લગ્ન પછી એકવાર પિતાજીને પણ લપડાક મારી હતી તથા દોઢ વરસની પુત્રીને પણ મારતો. ધરમાં પણ આ પ્રકારનો ગુસ્સો જોઈને પત્નીથી રહેવાતુ નહિ અને કહેતી કે, ‘આટલો બધો ધર્મ કરવા છતાં ગુસ્સો કરો છો તે યોગ્ય નથી.’ હું કહેતો, ‘સારા હેતુથી ગુસ્સો કરું છું તેથી ખરાબ ન ગણાય.’ ૨૩ વર્ષની વયે જાણવા મળ્યું કે, શુદ્ધિ જાળવવાથી ધર્મ આરાધના જલદી ફળે. ન્યાયપૂર્વક

મેળવેલી સામગ્રીથી જીવનનિર્વાહ કરાય તો જ પૂરી શુદ્ધિ થાય. ધર્મની શરૂઆત માર્ગાનુસારીના પહેલા ગુણ ‘ન્યાયસંપન્ન વૈભવ’ એટલે કે ન્યાયથી મેળવેલ સામગ્રીથી થાય છે. આ માટે જરૂરિયાત ઓછામાં ઓછી હોવી જોઈએ એમ લાગતાં એ દિશામાં પ્રત્યેક આદર્શ અઢી મહિના સુધી બાજસનો શેટલો ને પાણી બે વખત ને દોઢ મહિના સુધી ફક્ત બાફેલા મગ એક જ વખત જમતો. ફાવી ગયું. આય બિલ કરીને જીવી શકાય એવી શ્રદ્ધા બેઠી સરતા અને ટકાઉ કપડાં પહેર્યાં, એકંદર મારે એક દિવસનો ખર્ચ ૨૦ ન. પૈ. જેટલો આવતો. તેમાં ૩૦ પૈ.નું દૂધ હિમેરવાથી આરામથી જીવી જવાય એમ લાગ્યું. સદ્બાગ્યે પત્ની અને પુત્રીને પણ સાથે મળ્યો.

આવક માટે મોટાં વાહનો હાંકવાનું લાયસન્સ મેળવ્યું ત્યારે મને ૨૪ વર્ષ થયેલાં. ધંધામાં હરિકાર્ષ હોવાથી અપ્રમાણિક થવું પડતું. એટલે મેં ધંધો છોડ્યો. તેથી મારા ભાગનો નફો પિતાના ફાળે જવાથી રેક્ષ વધુ ભરવો પડ્યો આથી ભાઈએ મને સમજવું કે તારા ભાગથી તારા ખર્ચ કરતાં વધારે રેક્ષ બચી જાય છે તેથી તારું કુટુંબ અમને બોળાવે નહિ થાય. મેં ફરીથી ભાગ ચાલુ કર્યો, ત્યારથી ધંધો સલામતવામાં જે સમય જતો તે બચ્યો અને આખો દિવસ ધાર્મિક વાચન ચિંતન થતું રહ્યું.

‘પત્ની ખીમાર થતાં ગામના તથા શહેરના ડોક્ટરો દ્વારા ક્ષયનું નિદાન થયું. સારવારરૂપે ૯૦ ઇન્જેક્શનો

૬૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

લીધાં પણ સુધારો ન થયો. ત્યાં એક સાધર્મિક મિત્રે પુસ્તકમાંથી જડેલ ઉપાય કહ્યો, 'રોગ મટાડવા નવકારનાં પાંચ પદ અક્ષરેઅક્ષર ઉપા ક્રમથી ગણવા.' મેં તથા પત્નીએ ઉપા નવકાર ગણવાનું ચાલુ કરી દીધું. તેના પ્રતાપે મુંબઈ જઈને નિજાત ડોક્ટરોને બતાવનાં જાણુવા મળ્યું કે ક્ષય નથી ન્યુમોનાઇટીસનો ડાઘ છે. કમીપેનની સામાન્ય ગોળી ખવડાવી અને સારું થઈ ગયું.

૨૮ વર્ષની વયે પંડિત ધીરજલાલ ટોકરશી સાહની બાળગ્રંથાવલિની ત્રણ પુસ્તિકાઓ, ૧. મહાત્માનો મેળ ૨. મન જીતવાનો માર્ગ અને ૩ સિદ્ધિદાયક સિદ્ધયક વાંચવાથી નવકારનું વર્ણન મને ગમી ગયું. દરરોજ સમજપૂર્વક નવકારનું વર્ણન વિચારવાનું શરૂ કરી દીધું. પહેલાં ૪૦ મિનિટ લાગતી પણ જેમ જેમ વધુ જાણવાનું મળતું ગયું તેમ તેમ સમય વધુ લાગતો ગયો. દરરોજ એક વખત નવકાર સમજી જતાં ૪૧ કલાક લાગવા માંડ્યા. એ પૂરું થયા પછી ૧૧૧ વાગે કંતશુદ્ધિ, સ્નાન તથા ભોજન વગેરે થઈ શકતું. આની જખરી અસર થઈ. છ મહિનામાં ગુસ્સો ધણો જ ધટી ગયો. ધર્મનો આદેશ પાળતો થયો. ને ૨૬૧ વર્ષ જૂનો દમનો વ્યાધિ મટી ગયો. જેને ડોક્ટરોએ અસાધ્ય કહ્યો હતો.

હવે મારું વર્તન સુધયું, તેથી સૌના મારા તરફનો અણગમો ધટવા લાગ્યો. મારી બુદ્ધિમાં વધારો થવા લાગ્યો. અને તે સદ્બુદ્ધિ થતી ગઈ, તેથી લોકોમાં આદર પામ્યો.

મને સિદ્ધિઓ અને લાભિયોની જરૂર જણાતી પણ ત્યાં સુધી એનો દુરુપયોગ મારા હાથે થાય એમ હોય ત્યાં સુધી તે ન મળે તો સારું એવી ભાવના રહેતી. ૩૬ વર્ષની વયે ધર્મજના જાડેજા નઉલાની ગળાની તફવીફ મટે તો સારું એવા ભાવ થતાં ગળાને હાથ અડાડ્યો કે તરત જ ઠંડક પસાર થવાનો અનુભવ થતાંની સાથે સારું થઈ ગયું. અણધાર્યો બનાવ હતો પણ મને થયું કે મારામાં શક્તિ પ્રગટ થઈ હશે. મેં

જાતનિર્રક્ષણ ક્યું તો જાણ્યું કે 'કોઈ મરું' બગાડે તો પણ તે સુધરે ને સુખી થાય એવા ભાવ રહ્યા કરે છે."

૩૭ વર્ષની વયે તા. ૬-૧-૭૦નાં અમારા છ એ બળદોને રજકાથી આફ્રો થયો હતો. માણસે દહુ કે અઠવાડિયા પહેલાં એક મજબૂત માયને રજકાથી આફ્રો થયો હતો. ને તરત જ મરી ગઈ હતી. સારવાર કરવા જેટલો પણ સમય ન મળ્યો. મેં તત્કાળ બધાને સારું થઈ જાય એ ભાવના સાથે નવકાર ઉલટા સમજવાનું ચાલુ ક્યું. પંદરેક મિનિટમાં નવકાર સમજી લીધો. ત્યારે જોયું તો બધા બળદોને સારું થઈ ગયું હતું.

આ પછી અમારી વાડીના ચોકીદાર શંભુ ખારોટની ડોક એક બાજુ વળતી ન હતી, તેને ખારેક દિવસ થઈ જવાથી ચિંતા કરવા લાગ્યો હતો. તેને સારું થઈ જાય એવા ભાવ સાથે ઉલટો નવકાર દૂકમાં સમજી ગયો. અમે છૂટા પડ્યા પેલો ઘરે પહોંચ્યો ત્યારે ખબર પડી કે ડોક તદ્દન સારી થઈ ગઈ છે.

પ્રત્યક્ષ પ્રમાણેથી બંને પુત્રી અને પત્નીને પણ નવકાર સમજી જવાની ઇચ્છા જાગી. ૧૯૭૧માં માર્ચથી એપ્રિલ સુધી દરરોજ દોઢ કલાક સમજાવ્યું અને તેઓ પણ નવકાર સમજવાની આરાધના કરતા થઈ ગયા.

અમુક ક્ષેત્રે આપણા ભલા માટે હોય છે. મારી લાંબી બીમારીના કારણે હું ધર્મ તરફ વળ્યો છું એટલે 'ભણું કરનાર મુશ્કેલીઓ' સિવાયની મુશ્કેલીઓ દૂર થાય એવી ભાવના સાથે નવકારનો પ્રયોગ કરવાનું નક્કી ક્યું.

ભાયજીથી પગપાળો સંધ સુથરી પહોંચ્યો ત્યારે સંધપતિની માળ હીરબાઈ જેઠા બેતુને પહેરાવતી વખતે હાજર રહેવા અમે છપ ગાડીમાં જતા હતા, ત્યારે બાકા ગામમાં પહોંચ્યા ને વાળવા છતાં ગાડી વળી નહિ એક મારીને બીંત તરફ જતાં રોકી. હવે સુથરી

મે-જુન-૨૮]

[૬૧]

સુથરી નહિ જવાય એમ લાગ્યું. નવકાર ચાલુ કરી દીધો. પાછી હાંકી જોઈ તો ચાલી. વાળી જોઈ તો વળી. સંભાળપૂર્વક સુથરી સુધી હાંકી ગયા ત્યાં ઓળખીતો ડ્રાયવર હતો તેને ગાડી તપાસી જોવાનું મ્હી અમે પાપાશ્રમમાં પહોંચ્યાં. ડ્રાયવરે બીજા ડ્રાયવરને તેડીને જીપ હાંકી જોઈ પણ થોડું ચાલીને પૈડાં આપે. આપ વળી જતાં તળાવની પાંખ પર ચડી ગઈ અને પડખે પડી ગઈ. વાળવાનું સ્ટીઅરિંગ કામ કરતું ન હતું. બધાને નવાઈ લાગી કે બાડાથી સુથરી સુધી આ ગાડી કેમ આવી શકી? એ ડ્રાયવરને જ્યારે મગજની તક્લીફ થઈ ત્યારે હોસ્પિટલે કહેલું કે, હિડગીભર એ લાંબું અંતર ચાલાવી શકશે નહિ. એક સાથે પંદર માઇલ જ ચલાવી શકશે. તેણે મને મંત્ર દ્વારા સાંજે કરવાની બિનંતી કરી. મેં નવકાર સમજાવવું શરૂ કર્યું અને તેને પોતાની ઉપર પાંખો ફરતો જણાવ્યો. પાછળથી તેને તદ્દન સારું થઈ ગયું.

નવકારના પ્રતાપે મારી પવિત્ર ઇચ્છાઓ તરત ફળવા લાગી છે. જ્યારે લાયજના દેરાસરની એક પ્રતિમાની હીરાની દીલડી ચોરાઈ ગઈ હતી ત્યારે મેં ભાવના ભાવી કે, લઈ જનારને સદ્બુદ્ધિ સુજો અને પાછી મૂકી જાય. દશેક દિવસમાં કોઈ દીલડી પાછી મૂકી ગયું. જેમાં માત્ર એક લાલ કંચુ ઓછો હતો.

વડીલોની સગવડ માટે યાત્રાએ જવા અને વ્યાખ્યાન સંભળવા જવા વધુ સારી ગાડી હોય તો સારું એમ મને લાગ્યું અને મારા ભાઈએ બે મહિનામાં પોતાની મેળે જ સારી ગાડી મોકલાવી દીધી.

એક યુવાનના ગળામાં મોટી ગાંઠ નીકળી હતી. દવાથી મટી નહિ. તેને જ્યેષ્ઠ ત્યારે મને થયું તેની ગાંઠ મટી જાય તો સારું. એ નિમિત્તે નવકાર એક વખત સમજી ગયો. થોડા સમય પછી તેની ગાંઠ મટી ગઈ હતી.

અમારા વિસ્તારતો જળસ્રોત ચોર ચોરી કરવાનું બંધ કરે એવા ભાવ જાગતાં મેં નવકાર સમજીને પૂરો કર્યો. બે વર્ષે તે ચોરે ચોરી કરવાનું છોડી દીધું.

હવે તે પોતાના ખર્ચનાં સંતોની ભક્તિ કરે છે અને લોકોની સેવા કરે છે.

કોઈનાં નિકાચિત કર્યો હોય ત્યારે તેની તક્લીફ દૂર થઈ શકે એમ ન હોવાથી મેં પ્રયત્નો કર્યા છતાં આખો નવકાર પૂરો થઈ શક્યો નથી અમારી વાડીની ફતરી ખાદ્ય શક્તિ ન હોવાથી તેને સારું થઈ જાય એવા ભાવ સથે નવકાર સમજવાનો પ્રયત્ન કર્યો. હું આખો નવકાર પૂરો કરી ન શક્યો. થોડા દિવસે તે મરી ગઈ, સેવજાની સળીઓ ભોંકાવાથી તેના ગળામાં સડો થઈ ગયો હતો. આયુષ્ય વધુ ન હોય કે મજબૂત ન હોય તેને બચાવવો મુશ્કેલ છે.

એક સાધ્વીએ દીક્ષા પહેલાં પોતાના ખરજવા માટે મને પાણી મંત્રી આપવાનું કહ્યું હતું. મેં પાણી પકડીને સમજતાં આખો નવકાર પૂરો કરીને તે પાણી તેમને આપતાં તેમને સુધારે જણાવ્યો. આથી બીજી વખત પાણી મંગાવી ગયા. સારું થઈ ગયું.

એક હરિજનની યોગ્યતા જોઈને જીવનનાં રહસ્યો સમજાવ્યાં. તેનાથી તેનું જીવન નીતિ અને ધર્મમય થઈ ગયું છે. એક નારિતક ગણાતા હાઈસ્કૂલના હેડ-માસ્ટરને નવકારની સમજણ તેમના સાચાના આધારે સમજાવતા મહાઆસ્તિક થઈ ગયા છે.

એક હાઈસ્કૂલનાં મુખ્યશિક્ષકને સિદ્ધ અવસ્થા સમજાવવાથી તેમને સિદ્ધ થવાની ઝંખના જાગી છે.

નવકારને સમજવાનું શીખવવાથી ઘણાના જીવન બદલાઈ ગયાં છે. મંદબુદ્ધિવાળાની બુદ્ધિમાં વધારો થયો છે. સદ્બુદ્ધિ થઈ ગઈ છે. જેમને ધાર્મિક ક્રિયાઓ વેઠ લાગતી હતી તેમને રસથી ભરેલી લાગવા માંડી છે.

આવા કલિયુગમાં પવિત્ર થવા માટે આસ્તિક થઈ જનારાની સંખ્યા વધતી જાય છે એ ખરેખર મોટામાં મોટા ચમત્કાર જણાય છે. જરૂર છે. તેમને સહાય કરવાની. નવકારના ભાવગુણો વિશે સમજાવવાની વ્યવસ્થા થઈ શકે તો કંઈકનું કંઈક થઈ જાય એમ છે.

આજે જ મંગાવો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા - ભાવનગર દ્વારા પ્રકાશિત

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર [સચિત્ર]

: સંપાદિકા :

ડૉ. પ્રફુલ્લાબેન રસિકલાલ વોરા

એમ.એ. (અંગ્રેજી), એમ એડ, પી.એચ.ડી (શિક્ષણ)

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખોડિયાર હોટલ સામે, ખારજોટ, ભાવનગર.

કિંમત રૂ. ૧૫-૦૦ [પોસ્ટેજ અથવા રૂ. ૩૦-૦૦ અલગ]

-: આ ગ્રંથની વિશિષ્ટતાઓ :-

- * ચોવિસે તીર્થંકર ભગવંતોના પ્રત્યેક ભવો સવિસ્તારપૂર્વક આલેખવામાં આવેલ છે.
- * ચોવિસે તીર્થંકર ભગવંતોના નયનરમ્ય રંગીન લેમીનેટેડ ફોટાઓ.
- * શિલ્પક બગવંતોના ફોટો * હાંકાર યંત્ર * નિર્વાણભૂમિ.
- * યક્ષ-યક્ષિણીઓના ફોટા તેમજ દરેક ભગવંતોની સ્તુતિ.
- * ઉપરાંત અનંત લખિષ્ઠિનિધાન ગુરુ ગૌતમસ્વામી, ન્યાયાલોનિધિ પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજ્ઞાનંદસૂરીશ્વરજી મ. સા., શાસનસમ્રાટ આચાર્યદેવશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મ. સા., શાસન પ્રભાવક પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયમેતીપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા. તથા શાસનદીપક પૂ. આ દેવશ્રી વિજયનયપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા.ના રંગીન ફોટાઓ.
- * દરેક ફોટાઓ પાછળ ફોટા સૌજન્ય હાતાઓના શુભ નામ, દરેક તીર્થંકર ભગવંતોની સ્તુતિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને થોડા પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યા છે.
- * પાછળના પેઠાઓમાં દરેક ભગવાનનો પરિચય તથા ચોવિસે તીર્થંકર ભગવાનની સંપૂર્ણ વિગત દર્શાવતો કોઠો પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે.
- * સભાના પેટ્રનશ્રીઓ તથા આજીવન સભ્યશ્રીઓએ રૂ. ૩૦-૦૦ M. O. થી મોકલ્યે આ પુસ્તક ભેટ રૂપે મોકલવામાં આવશે.

મે-જુન-૯૮]

[૬૩]

માનવતા સૌથી મોટો ધર્મ — નગીનભાઈ શાહ (કોઈમ્બતુર)

શહેરના જીવનમાં કોઈને કુરસદ નથી કાંઈ પણ ખનાવ અને તો લોકો તમારો જોવા ઊભો રહે છે પરંતુ કોઈ મદદે આવતું નથી. આવો એક પ્રસંગ જોવા મળ્યો અને માનવતાના દર્શન થયા. ચેન્નાઈ ખાતે એક અકસ્માતમાં એક યુવાનને ગંભીર ઇજા થઈ હતી અને તે સડક પર પડ્યો હતો. લોકો તમારો જોવા થોડી વાર ઊભા રહેતા હતા અને ચાલતી પકડતા હતા. પરંતુ કોઈને તેને હોસ્પિટલમાં લઈ જવાનું સુઝતું નહોતું.

કેટલાક માણસો પસાર થઈ ગયા કેટલાકને તો એ ખાનગી જોવાની પણ કુરસદ નહોતી. આ દરમિયાનમાં એક શાકવાળી બાઈ શાક વેચીને ખાલી ટોપલો હાથમાં લઈને ત્યાંથી પસાર થઈ અને ત્યાં ટોળું જોયું એટલે ઊભી રહી અને તેણે આ દ્રશ્ય જોયું અને તેનું દિલ દ્રવી ઉઠ્યું. યુવક ઇજાથી બેભાન બનીને કણસતો હતો. પેલી બાઈ લોકોને એક ખાનગી ખસેડીને ત્યાં આવી અને ત્યાં ઊભા રહેલા માણસોને આ યુવકને હોસ્પિટલમાં લઈ જવા વિનંતી કરી. મદદ કરવાની વાત આવી તો બધા લોકો એક પછી એક સરકી ગયા. પરંતુ પેલી બાઈએ હિંમત ગુમાવી નહીં. તેની પાસે વધારે પૈસા પણ હતા નહીં પરંતુ હિંમત અને માનવતા હતી.

તેણે ત્યાંથી પસાર થતા ટેક્સીવાળાઓને વિનંતી કરી અને કહ્યું મારી પાસે પૈસા નથી પરંતુ આ મંગલસૂત્ર છે તે વેચીને બાડું ચૂકવી આપીશ, પરંતુ તું આ યુવકને જલ્દીથી હોસ્પિટલમાં લઈ જા, એક ટેક્સીવાળો સંમત થયો અને તેણે અને પેલી બાઈએ સાથે મળીને યુવકને ટેક્સીમાં ચડાવ્યો અને તે બંને તેને હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. યુવાનનો જાન બચી ગયો. ડોક્ટરે આ યુવાનનું નામ અને સરનામું પૂછ્યું પેલી બાઈ અને ટેક્સી ડ્રાઈવરને એનું નામ અને સરનામાની પણ ખબર નહોતી. ડોક્ટર આશ્ચર્ય પામ્યા. પેલી ગરીબ સ્ત્રીને કહ્યું. યુવકનો જાન બચી ગયો તેથી મારા મનમાં શાંતિ વળી છે. હું આ મંગલસૂત્ર વેચીને તમારી ફી ચૂકવી દઈશ. ડોક્ટરનું હૃદય પીગળી ગયું. તેમણે કહ્યું, 'ખર્ચે મને શરમાવ નહીં મારે કરી ફી લેવાની નથી. તું ગરીબ થઈને આવેલો લોગ આપી શકે તો હું માનવતા કેમ બૂઝું?'

આ પછી પેલી બાઈએ ટેક્સીવાળાનો આભાર માન્યો અને મંગલસૂત્ર વેચીને ટેક્સીબાડું ચૂકવી દેવાની તૈયારી બતાવી તો તેણે પણ પૈસા લેવાની સાફ ના પાડી અને તે આવ્યો ગયો.

પેલી ગરીબ શાકવાળી વેચત્રાવાળી બાઈ સાંજ સુધી હોસ્પિટલમાં રહી અને યુવાન બાનમાં આવ્યો અને ભય દૂર થયો ત્યારે ડોક્ટરને તેની સંભાળ રાખવાની બહામણ કરીને ઘેર ગઈ. તે આભારના શબ્દો કે પ્રશંસા સાંભળવા માટે પણ ઊભી રહી નહીં. તેણે પોતાનું કતવ્ય બજાવ્યું હતું તેનો તેને અપાર આનંદ હતો.

જીવનમાં માણસ જ્યારે સારું કામ કરે છે ત્યારે તેનો અપાર આનંદ હોય છે. પૈસા હોય તો જ માનવતાનું કાર્ય થઈ શકે છે એવું નથી. ગરીબ સાધારણ માણસ પણ ધારે તો સેવા, સહાયતા અને માનવતાનું કાર્ય કરી શકે છે. સૌથી ઊંચો માનવધર્મ છે તે વગર જીવન વ્યર્થ છે.

સાધર્મિક ભાઈ-બહેનોએ વાંચી-વિચારી અમલમાં મુકવા જેવો અમૂલ્ય અનુરોધ

— કનુભાઈ એચ. શાહ-ભાવનગર.

(૧) એક વખત જૈન સમાજ ચા-ળીડી વગેરે વ્યસનોથી સર્વથા મુક્ત હતો, આજે આ બધીઓ જૈન સમાજમાં પ્રવેશ પામી ચૂકી છે. એક વખત જૈન બંધુ કંદમૂળજી નામ સાંભળતા ઉભા ખાતો હતો તેને ઘરે આજે કંદમૂળની રસોઈ સામાન્ય બની ગયા છે. જીવદયા અને અહિંસાના પરમ ઉપાસક અને પ્રચારક જૈન યુવકો એક વખત કતલખાના બંધ કરાવવા આંદોલનો કરતા હતા. આજે તે જ યુવકો ઈડા-મટન-ખીરીયાની-આમલેટ વગેરે ખાતા જરાય શરમ કે સંકોચ અનુભવતા નથી. હજી વધુ મોડું થાય તે પહેલા આ બધા અનિષ્ઠોથી જૈનોને સર્વથા મુક્ત કરવાના પ્રયત્નો કરી છૂટવાનો સમય પાડી ગયેલો છે.

આજે બહેનોમાં સૌંદર્ય પ્રસાધનોનો ઉપયોગ વધી રહ્યો છે, મોટા ભાગના સૌંદર્ય પ્રસાધનો 'પશુ-પક્ષીઓ પર કુર અત્યાચારો કરી, તેના અંગ ઉપાંગમાંથી તૈયાર કરવામાં આવે છે. આવી કુરતાભરી હિંસાથી બનાવાયેલ પ્રસાધનોનો ઉપયોગ આપણી જૈન બહેનો સર્વથા બંધ કરે તેવા પ્રયત્નો કરવાની તાતી જરૂર છે.

(૨) આજે ધર્મમાં વ્યવહાર વધી ગયો છે અને વ્યવહારમાંથી ધર્મને દૂર હટાડેલી દેવાયો છે, ધાર્મિકક્ષેત્રે આડંબર વગેરેથી સર્વથા દૂર રહેવું જોઈએ. તેને બદલે ધાર્મિકક્ષેત્રે આડંબર-આરંભ-સમારંભ વગેરેનું પ્રમાણ વધી ગયું છે. આમાં આમૂલ પરિવર્તન લાવવાની જરૂર છે. ધર્મમાંથી આડંબરને-વ્યવહારને અને આરંભ-સમારંભને તિલાંજલી આપવામાં આવે અને વ્યવહાર ધર્મના જે સિદ્ધાંતો તથા શાસ્ત્રની આજ્ઞાઓને અનુરૂપ બને તેવા પ્રયત્નો આજે કરવાની ખૂબ જરૂર છે.

(૩) તપશ્ચર્યાની આરાધના, પૂજા-પૂજનોની આરાધના વગેરે ધર્મક્રિયાઓનો પાયો આજે પ્રભાવતા ઘટી ગયેલ છે. આ બધામાં પરિવર્તન આણવું જરૂરી છે. તપશ્ચર્યા અને ધર્મક્રિયા પૂજા-પૂજન વગેરે એક માત્ર પોતાના આત્માની શુદ્ધિ માટે અને કર્મોની નિર્જરાઈ વિશુદ્ધ ભાવે કરવાની ભાવના માટે છે.

(૪) આજે આપણા સમાજમાં ક્રિયાઓનું જોર વધ્યું છે, પણ સમ્યગ્જ્ઞાની આરાધના પ્રત્યે ઉપેક્ષા સેવાઈ રહી છે. સામાયિકની આરાધનામાં શાસ્ત્ર જનસૂત્રોનું જ્ઞાન લેવામાં આવે, તેના અર્થ, શબ્દાર્થ, ભાવાર્થ, અર્થોનું વિસ્તરણ, અર્થ મિમિંસા વગેરે કરવામાં આવે, લીધેલા જ્ઞાન સંબંધીત પ્રશ્નો પૂછી શંકાઓ દૂર કરવામાં આવે વગેરે. સાથે ધર્મકથા કહેવાય, સંભળાય એવું થવું જોઈએ. તેને બદલે આજે નવકારવાળી ગણવાનો સહેલો અને બિનજવાબદાર માર્ગ સ્વીકારાયો છે તેમાં પણ ત્રુટીઓ છે. નવકારવાળી તો શરીરને અડવી ના જોઈએ. છાતી-હૃદય સામે હાથ રાખી ડુંટી સુધી મણકા ફરે તેવી નવકારવાળી

લેવી જોઈએ. નવકારવાલી-વસ્ત્ર-જમીન કે કોઈ ચીજ વસ્તુને અડવી ન જોઈએ. કટાસણું અને નવકારવાળી કોઈને અપાય નહિ. અને કોઈ જીભની લેવાય નહિ. તેવું થાય તેવા પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. સામાયિકમાં સ્વાધ્યાય કરવામાં આવે. સમ્યગ્જ્ઞાનના પુસ્તકોનું વાંચન કરવામાં આવે. જીવવિચાર-નવતત્ત્વદિનો અભ્યાસ કરવામાં આવે તે પર ભાર મુકવાની ખાસ જરૂર છે. ક્રિયામાં જ્ઞાન હોય અને જ્ઞાનપૂર્વકની ક્રિયા હોય અને વળી આ બંને સાથે આત્માનું જોડાણ હોય-ઉપયોગ હોય તો મોક્ષ અહીંજ છે એ વાતની આરાધકોને દૃઢતા કરારવાની છે.

(અનુસંધાન પાના નંબર ૫૮ નું ચાલુ)

આ ત્રણેની વાત સાંભળીને રાજાને યોષ થયો. તેના આંતરચક્ષુ ખૂલી ગયા તે પણ વિચારવા લાગ્યો. ૬૫ વર્ષના જીવનમાં 'મે' શું કયું? લોભ, મોહ અને આસક્તિમાં જીવન વીતાવી નાખ્યું. મુખેથી ખાધું નહીં અને જીભને ખવરાવ્યું નહીં. તે ઘડીએ જ તેણે રાજગાદીનો ત્યાગ કર્યો અને સન્યસ્તના માર્ગે ચાલી નીકળ્યો.

જીવનમાં પણ આવું બને છે. મોજશોખમાં જીવન વીતી જાય છે. મોહ-માયા, લોભ, તૃષ્ણા અને લાલસા છૂટતી નથી. અંત સમય જેમ નજીક

આવતો જાય તેમ આંખો ખૂલતી જાય છે. પરંતુ ત્યારે ઘણું મોડું થઈ ગયું હોય છે. પ્રભુને પ્રાર્થીએ-

પ્રભુ આટલું મને આપજે

આમુખ્યની છેલ્લી ઘડી.

ના રહે મુજને કોઈ બંધન

માયાતણું છેલ્લી ઘડી ॥

[મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૧-૧-૬૮ના જિન-દર્શન વિભાગમાંથી સાંભાર.]

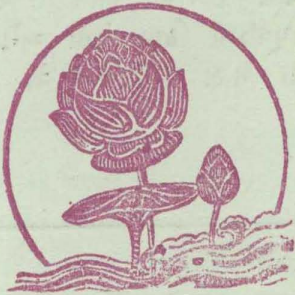

સાભાર સ્વીકાર :

- * આ.શ્રી મુક્તિપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા. C/O. દાનસૂરિજી જ્ઞાનમંદિર-અમદાવાદ તરફથી “ જિનવાણી પાક્ષીક ” ફાઇલ નંબર ૧૪ તથા અહંત-તિથિ-ભારત, જૈન શ્રમણ ૮ હિન્દી, જૈન પ્રજામત દીપિકા, મુનિ સંમેલન નિર્ણય વિ.સં. ૧૯૯૦, સંમેલન એક સમસ્યા, શ્રી ગુણવર્ગા ચરિત્રમ્ (પ્રત), શ્રી ભવ ભાવનામંડરણમ્ (પ્રત),
- * શાહ કીતિલાલ શીવલાલ-અમદાવાદ તરફથી “ કેલાસના સંગે જ્ઞાનના રંગે ” લેખક : ગણિવર્ધશ્રી જ્ઞાનસાગરજી મ. સા.
- * શ્રી કચ્છ પ્રદેશ પ્રાર્થન્યંદ્રગચ્છ જૈન સંઘ-બિદડા તરફથી “ મંડલાચાર્ય શ્રી કુશલચંદ્રજી ગણિવર ” લેખક : મુનિશ્રી હુવનચંદ્રજી.
- * પૂ.આ.શ્રી વિજયદેવસૂરિજી મ. સા. (હિંમતભાઈ મોતીલાલ હસ્તે) ભાવનગર તરફથી નીચે મુજબના પાંચ પુસ્તક સ્વાધ્યાય રતનાવલી નંબર-૨, દ્રવ્યગુણ પર્યાયનો રાક્ષ ઢાળ નંબર-૨, તથા શ્રી વીસસ્થાનક તપની આરાધના.

Shree Atmanand Prakash

Regd No. GBV. 31

ઉત્કર્ષગામી....

अस्मिन् कल्याणमार्गे यः प्रगच्छति यथा यथा ।
तथा तथा तत्कल्याणं भवत्युत्कर्षगामुकम् ॥

卐

* આ કલ્યાણમાર્ગે માણસ જેમ જેમ
પ્રગતિ કરે છે, તેમ તેમ તેનું કલ્યાણ
ઉત્કર્ષગામી બને છે.

卐

* This (the above-mentioned)
is the auspicious path where-
upon the more one advances,
the more one's welfare is
elevated.

BOOK-POST

પ્રતિ.

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
પારગેઈટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તાંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.
મુદ્રક : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, મુતારવાડ, ભાવનગર.